

מ"י 59067/11/17 - טל פרץ נגד מדינת ישראל, דודו קחלון, שירן פרץ

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"י 59067-11-17 מדינת ישראל נ' קחלון

בפני	טל פרץ ע"י ב"כ עו"ד תמיר סננס
המבקש	
נגד	
המשיבים	1. מדינת ישראל ע"י ב"כ רס"ב גיא ורטהיים ופקד אמיתי סרני 2. דודו קחלון - משיב פורמלי 3. שירן פרץ - משיבה פורמלית

החלטה

בפני בקשה להשבת תפוס, רכב מסוג פורשה קאאין מ.ר. 98-099-73 (להלן: הרכב), השייך למבקש לטענתו. המשיבה 1 (להלן: המשיבה) מתנגדת לבקשה, בטענה כי הרכב איננו שייך למבקש, כי אם למשיב 2.

רקע וטיעוני הצדדים

- המשיב 2 הינו חשוד מרכזי בפרשיה שעניינה, בין השאר, ניהול וארגון הימורים באינטרנט, הלבנת הון, ועבירות מס מגוונות.
- ביום 26.11.17 הפכה החקירה לגלויה, ובאותו מועד נעצר המשיב 2 ונתפס הרכב על פי צו, בטענה (של המשיבה) כי הוא שייך למשיב 2.
- ביום 17.4.18 הגיש המבקש בקשה להשבת הרכב. המשיבה התנגדה לכך.
- לאחר שהתיק עבר לטיפול, ולאחר שהמשיבה לא התייצבה לדיון הראשון שנקבע, התקיים דיון ביום 8.5.18, בו נכחו המבקש, המשיב 2 (נראה שעקב טעות לא נרשמה נוכחות בפרוטוקול), וב"כ המבקש והמשיבה. יצוין, כי ב"כ המבקש הוא גם בא כוחו של המשיב 2. איש לא טען בשמה של המשיבה 3, שהיא משיבה פורמלית.
- ב"כ המבקש מיקד את גדר המחלוקת בשאלת הבעלות ברכב, ללא צורך לדון בשאלת החשדות כנגד המשיב 2 ובהיקף העבירות המיוחסות לו. משכך, נקודת המוצא לדיון הינה קיומם של חשדות כנגד המשיב 2 לביצוע עבירות בהיקף של לפחות עשרות מיליוני שקלים (דו"ח סודי שהוגש בדיון וסומן גא/1).
- אין מחלוקת על כך שהרכב היה בחזקתו ובשימושו המלא של המשיב 2 משנת 2014, וכי נתפס בחניית ביתו.

7. לטענת המבקש, הוא רכש את הרכב בשנת 2012, והשאיל אותו לשימוש של המשיב 2 החל משנת 2014, מבלי שיש בכך כדי לשנות את הבעלות ברכב. כתימוכין לטענותיו הפנה ב"כ המבקש לכך שהרכב רשום במשרד הרישוי על שם המשיבה 3, גרושתו של המבקש; להסכם גירושין מיום 31.10.17 בין המבקש והמשיבה 3 (הוגש בדיון וסומן מ/1), במסגרתו הוסכם (סעיף 28) כי הצדדים יפעלו להסרת בעלות המשיבה 3 מהרכב והעברתה על שם המבקש, וכן כי המבקש יפעל למחיקת משכון הרשום ברשם המשכונות על שם המשיבה 3 בגין הרכב; להודעת ביטול משכון מיום 30.1.18 (הוגשה בדיון וסומנה מ/2); להסכם הלוואה בסך ₪ 450,000 למשך 60 חודשים, אשר נלקחה ביום 21.12.12 על ידי מר בנימין פרץ, אביו של המבקש (להלן: בנימין), לפי הטענה לצורך רכישת הרכב (הוגש בדיון וסומן מ/3); לקבלה מיום 31.10.16 מחברת הביטוח "כלל", בגין תשלום פרמיית ביטוח חובה עבור הרכב. הקבלה הופקה על שם בנימין, בגין פרמיה על שם המשיבה 3 (הוגשה בדיון וסומנה מ/4).

8. לטענת ב"כ המבקש, בהיעדר מחלוקת על כך שהרכב נרכש על ידי המבקש, נטל הראיה הרובץ על המשיבה להוכיח כי הרכב שייך למשיב 2, הינו כבד ביותר. לטענתו, אסופת המסמכים שהגיש מוכיחה כי הרכב היה ונותר בבעלותו של המבקש, אשר המשיך לשלם, בעצמו או באמצעות אביו (בנימין) את התשלומים והביטוחים בגין הרכב, לרבות השלמת תשלומי הלוואה עד פרעונה המלא.

הוא הפנה לכך שהסכם הגירושין, הכולל התייחסות מפורשת לרכב, נחתם עובר למעצרו של המשיב 2, אז נתפס הרכב. מכאן, טוען כי אין מדובר בסעיף פיקטיבי שהוסף להסכם, שכן באותה עת כלל לא ידע שהרכב יתפס על ידי המשטרה.

לטענתו, זכותו של המבקש כבעל הרכב לעשות בו כל שעולה בדעתו, לרבות השאלתו לחבריו ככל שיחפוץ. לדבריו, טענת המשיבה כי שימוש המשיב 2 ברכב מקים חזקת בעלות, אין לה על מה שתסמוך.

9. ב"כ המשיבה הפנה לדו"ח הסודי (גא/1) ולאסופת חומרי חקירה גולמיים שהוגשה אתו, בטענה כי יש בהם להוכיח שהרכב היה לא רק בחזקתו של המשיב 2, אלא בבעלותו. לשיטתו, המבקש העביר את הרכב לבעלותו של המשיב 2, והוא נותר רשום על שם המשיבה 3 כדי להסתיר מהרשויות את הבעלים האמיתית.

כן הפנה לכך שהמשיב 2 נמנע בחקירתו מלהשיב לשאלות, גם בעניין הרכב, ומכאן לא מסר גרסה שיש בה לתמוך בטענות המבקש.

לשאלת בית המשפט אשר להסכם הגירושין שנחתם עובר לתפיסת הרכב, השיב כי כוונת המבקש והמשיב 2 היתה להותיר את ההתחשבות ביניהם כפי שהיתה עובר להליך הגירושין, תוך שממילא רישום הבעלות ע"ש המשיבה 3 היווה כסות דקלרטיבית בלבד.

דיון

10. הבאתי בהרחבה את טיעוני הצדדים על מנת לפרוס את התמונה בפני הקורא. בפועל, גדר המחלוקת בין הצדדים מצומצמת ביותר, ומתמקדת בשאלה האם עמדה המשיבה בנטל להוכיח כי הרכב שייך, לכאורה, למשיב 2, אם לאו.

11. עיינתי במסמכים שהובאו על ידי הצדדים. מובהר כי בסוג זה של הליכים, כל עוד מתנהלת חקירה פעילה חומרי

החקירה חסויים בפני המבקש, אשר נאלץ להתמודד עם טיעונים ומסמכים שלא הוצגו בפניו, והוא משול למתאבק הנלחם בזירה כשידיו אזוקות מאחורי גבו. משכך, תפקידו של בית המשפט איננו מתמצה בבחינת המסמכים שהובאו על ידי הצדדים, אלא מחייב התייחסות זירה ודקדקנית לחומרי החקירה החסויים בעיניו הספקניות של סגור, כאילו בית המשפט ממלא את מקומו של ב"כ המבקש בבחינת מוצגי המשיבה, באופן המתיר את אזיקי ידיו ומאפשר לו להילחם בזירה כשווה ערך למתמודד מולו. כך נעשה.

12. לאחר שבחנתי את חומרי החקירה, שיויתי לנגד עיני טענות (אפשרויות של) סגור מלומד ביחס למסמכים אלה, ותוך שנתתי דעתי לטענות ב"כ המבקש ולמסמכים שהציג, שוכנעתי כי המשיבה עומדת בנטל המוטל עליה, להצביע על כך שהמשיב 2 הוא, לכאורה, הבעלים האמיתי של הרכב. מפאת היותם של חומרי החקירה חסויים, לא אוכל להרחיב בעניין זה, ואומר אך שהאינדיקציות לבעלותו של המשיב 2 ברכב מגיעות ממספר גורמים.

אוסף, כי אין מחלוקת על כך שזכותו של בעל נכס לעשות בו ככל העולה על רוחו, במסגרת המגבלות הקבועות בחוק. מנגד, לעת הנוכחית הנתונים מצביעים על כך שהמבקש אפשר למשיב 2 לעשות לאורך שנים רבות שימוש ברכב תוך מנהג בעלים. אמנם, מנהג בעלים איננו מקים כשלעצמו חזקת בעלות, אך זו נלמדת לכאורה מאסופת המסמכים שהוצגו לעיוני.

13. מספר הערות בטרם סיום:

ראשית, נראה כי עת נרכש הרכב, הוא היה לכאורה בבעלות המבקש או אביו, ונרשם במשרד הרישוי על שם המשיבה 3, אז רעייתו של המבקש. ואולם, החל ממועד העברת החזקה ברכב לידי המשיב 2, בחלוף השנים בהן עשה שימוש ברכב, ובפרט על רקע המוצגים שהובאו בפני, גורם הבעלות ברכב השתנה לכאורה.

שנית, רישום במשרד הרישוי הינו דקלרטיבי ואיננו יוצר חזקת בעלות, אם כי בכל מקרה חובה לבחון אותו ואת נכונותו.

שלישית, החלטת בית המשפט בהליך דנן הינה החלטת ביניים בלבד, ואיננה קובעת זכויות קניין ברכב, כי אם זכויות לכאורה.

רביעית, ככל שתוגש בקשה להשבת הרכב לידי המשיב 2 בכפוף לתנאים המקובלים בפסיקה, חזקה על המשיבה כי תשקול הבקשה בנפש חפצה. מנגד, ככל שלא תוגש בקשה, ומבלי לקבוע מסמרות, נראה כי הדרך לשמור את ערך הרכב טמונה, לכאורה, במכירתו על ידי המשיבה באמצעות יחידת החילוט, תוך שמירת כספי התמורה והשקעתם עד קבלת החלטה סופית בעניין המשיב 2 (וככל שיוגש כתב אישום, עד פסק דין והחלטה בשאלת חילוט הרכב/שווי).

ככל שתוגש בקשה למכירת הרכב, יש לצרף גם את התייחסותה של המשיבה 3, הרשומה בינתיים כבעלים במשרד הרישוי.

14. לאור המפורט לעיל, הבקשה נדחת.

ניתנה היום, כ"ח אייר תשע"ח, 13 מאי 2018, בהעדר הצדדים.

ההחלטה תישלח לצדדים.

חומרי החקירה, בצירוף המסמכים שהוגשו על ידי המבקש וסומנו על ידי בית המשפט, יוחזרו לנציג היחידה החוקרת
במזכירות בית המשפט.